

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – Rita van Caster, Patrick van Caster v. Finanzamt Essen-Süd

(Věc C-326/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb kapitálu — Článek 63 SFEU — Zdanění výnosů plynoucích z investičních fondů — Povinnosti investičního fondu poskytnout a zveřejnit určité informace — Paušální zdanění výnosů plynoucích z investičních fondů, které neplní povinnosti poskytovat a zveřejňovat informace“

(2014/C 439/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobci: Rita van Caster, Patrick van Caster

Žalovaný: Finanzamt Essen-Süd

Výrok

Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví, že nesplní-li nerezidentní investiční fond povinnosti poskytnout a zveřejnit některé informace stanovené touto právní úpravou, které se bez rozdílu použijí na rezidentní i nerezidentní fondy, budou příjmy daňového poplatníka plynoucí z uvedeného investičního fondu zdaněny paušálně, protože uvedená právní úprava nedovoluje tomuto daňovému poplatníkovi předložit skutečnosti nebo informace umožňující prokázat skutečnou výši těchto příjmů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 303, 6.10.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 23. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts – Lotyšsko) – „Olainfarm“ AS v. Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Věc C-104/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Průmyslová politika — Směrnice 2001/83/ES — Humánní léčivé přípravky — Článek 6 — Registrace — Článek 8 odst. 3 písm. i) — Povinnost přiložit k žádosti o registraci léčivého přípravu výsledky farmaceutických a předklinických zkoušek a klinických hodnocení — Odchylka týkající se předklinických zkoušek a klinických hodnocení — Generika — Pojem ‚referenční léčivý přípravek‘ — Subjektivní právo držitele rozhodnutí o registraci referenčního léčivého přípravku bránit registraci generika tohoto referenčního léčivého přípravku — Článek 10a — Léčivé přípravky, jejichž účinné látky mají v Evropské unii dobře zavedené léčebné použití po dobu alespoň deseti let — Možnost použít léčivý přípravek, jehož registrace byla vydána s přihlédnutím k odchylce stanovené v článku 10a, jako referenční léčivý přípravek pro získání rozhodnutí o registraci generika“

(2014/C 439/04)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Olainfarm“ AS

Žalovaný: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

Za přítomnosti: Grindeks AS

Výrok

- 1) Pojem „referenční léčivý přípravek“ ve smyslu čl. 10 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1394/2007 ze dne 13. listopadu 2007, musí být vykládán v tom smyslu, že zahrnuje léčivý přípravek, pro který bylo rozhodnutí o registraci vydáno na základě článku 10a této směrnice.
- 2) Článek 10 směrnice 2001/83 ve znění nařízení č. 1394/2007 ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že držitel rozhodnutí o registraci léčivého přípravku, který byl použit jako referenční léčivý přípravek v rámci žádosti o rozhodnutí o registraci generika jiného výrobce, která byla podána na základě článku 10 této směrnice, má právo na opravný prostředek proti rozhodnutí příslušného orgánu, který vydal rozhodnutí o registraci tohoto generika, jedná-li se o dosažení soudní ochrany výhradního práva, které tento článek 10 tomuto držiteli přiznává. Takové právo na opravný prostředek existuje zejména tehdy, pokud uvedený držitel požaduje, aby jeho léčivý přípravek nebyl použit za účelem vydání rozhodnutí o registraci léčivého přípravku podle uvedeného článku 10 pro léčivý přípravek, pro který nemůže být jeho léčivý přípravek považován za referenční léčivý přípravek ve smyslu téhož čl. 10 odst. 2 písm. a).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 123, 27.4.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. října 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce a – Dánsko) – TDC A/S v. Erhvervsstyrelsen

(Věc C-222/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Síť a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/22/ES — Článek 32 — Povinné doplňkové služby — Mechanismus náhrady nákladů spojených s poskytováním těchto služeb — Pojem ‚soud‘ ve smyslu článku 267 SFEU — Nepříslušnost Soudního dvora“

(2014/C 439/05)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Teleklagenævnet

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: TDC A/S

Žalovaná: Erhvervsstyrelsen

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie není příslušný odpovědět na otázky položené Teleklagenævnet (Dánsko) v jejím rozhodnutí ze dne 22. dubna 2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20.7.2013.